प्रार्थनादशकस्तोत्रम्

रमारमणमध्वादिदेशिक श्रीहृदब्जग ।
हयग्रीव कृपाळो मे प्रार्थनां शृणु सादरम् ॥ १॥

अयोग्यविषये स्वामिन् सर्वथा न मनो भवेत् ।
चाञ्चल्यं मूलतश्छिन्धि दुराशां हर दूरतः ॥ २॥

दुर्बुद्धिं च न मे देहि दुःशास्त्रावर्तने रतिम् ।
हापयस्व च दुर्मानं दुर्गुणं मोचय प्रभो ॥ ३॥

दुःसङ्गं दुष्क्रियां छिन्धि हर लोकाटनात् पदौ ।
न नियोजय चक्षूंषि परदारादिदर्शने ॥ ४॥

दुष्प्रतिग्रह दुःस्पर्शे करौ मा चोदय ध्रुवम् ।
अगम्यागमने गुह्यं घ्राणमाघ्राणनेऽसताम् ॥ ५॥

अपकर्षं तु जिह्वां मे लोकवार्ता दुरन्नतः ।
दुर्वार्ता दुष्टशब्देभ्यो निवर्तय हरे श्रुती ॥ ६॥

भवदिच्छानुगं चेतो योग्यसद्विषयं भवेत् ।
यदृच्छालाभसन्तृप्तं निश्चाञ्चल्यं भवेत् त्वयि ॥ ७॥

सज्ज्ञानं सर्वदा देहि सच्छास्त्रावर्तने रतिम् ।
सत्सङ्गं सत्क्रियां चैव पादौ त्वत्क्षेत्रसर्पणे ॥ ८॥

श्रीमध्वशास्त्रश्रवणे नियुङ्क्ष्व श्रवणे सदा ।

हयास्य चक्षूंषि च मे दर्शने सन्नियोजय ॥ ९ ॥

करौ त्वदर्चने नित्यं सुखतीर्थस्य लेखने ।
त्वदालापे त्वदुच्छिष्टभोजने कुरु जिह्विकाम् ॥ १० ॥

घ्राणं भवतु निर्माल्याघ्राणने नमने शिरः ।
देहि मे तु ज्ञानभक्तिपशुपुत्रधनादिकम् ॥ ११ ॥

प्रार्थनादशकं चैतत् त्रिकाले यः पठेन्नरः ।
तस्याभीष्टं हयास्योऽसौ दत्वा रक्षति सर्वदा ॥ १२ ॥

इति श्रीमद्वादिराजपूज्यचरणविरचितम्

प्रार्थनादशकस्तोत्रं सम्पूर्णम्

भारतीरमणमुख्यप्राणान्तर्गत श्रीकृष्णार्पणमस्तु